

Nr 957

Av herr **Gustavsson** i Ängelholm m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 22, angående vissa anslag ur kyrkofonden, m. m.

(Lika lydande med motion nr 751 i Första kammaren)

I Kungl. Maj:ts proposition nr 22/1968 angående vissa anslag ur kyrkofonden m. m. föreslås att 30 000 kr. anvisas för kyrklig verksamhet i Schweiz och att därutöver 4 000 kr. årligen utgår för den i Schweiz bosatte prästens tjänsteresor till Italien, främst Rom, där vissa gudstjänster skall hållas.

Domkapitlet i Uppsala har i ett yttrande över detta förslag, som ursprungligen kommer från dåvarande svenske ambassadören i Bern, konstaterat att den traditionella formen med svenska utlandsförsamlingar knappast bör användas ytterligare med hänsyn till att svenskarnas bosättning utomlands är starkt spridd och underkastad ständiga växlingar. I stället förordas en ny väg, nämligen att ge bidrag till avlöning av en präst som tjänstgör bland svenskar i hela Schweiz. Det förefaller vidare lämpligt, anser departementschefen, att prästen också i viss omfattning utsträcker sin verksamhet till svenskar i Italien och att vederbörande fungerar som kontaktman med Kyrkornas världsråd och Lutherska världsförbundet i Genève.

Vi vill starkt ifrågasätta behovet av en sådan åtgärd. Merparten av de svenskar som är bosatta i Schweiz — enligt svenske ambassadören i Bern omfattar svenska kolonin i Schweiz totalt endast omkring 2 000 personer — och som har ett behov av att delta i lutheranska gudstjänster har så goda språkkunskaper att de mycket väl kan söka sig till det församlingsliv som bedrivs inom ramen för det schweiziska samhället. På så sätt kommer de på ett naturligt sätt in i det land där de verkar. Och under alla omständigheter finns ju även nu den möjligheten att de som så önskar kan bidra till sin prästs avlöning i de församlingar som redan finns i Genève, Lausanne och Zürich. Skulle behov finnas av ytterligare religiös aktivitet i Rom kan detta säkert ordnas på samma sätt. Vad beträffar kyrkans behov av kontakt med Kyrkornas världsråd och Lutherska världsförbundet torde en sådan utan tvekan kunna arrangeras utan särskilda bidrag över statsbudgeten. Vi ansluter oss därför till den uppfattning som statskontoret i sitt yttrande givit uttryck åt, nämligen att bidrag ur fonden bör utgå bara om starka skäl talar för att bidragsgivningen utvidgas. Statskontoret

ifrågasätter emellertid om sådana skäl föreligger i detta fall och anser sig inte kunna tillstyrka förslaget. I likhet med statskontoret ifrågasätter vi att sådana starka skäl föreligger.

Med hänvisning till ovanstående hemställer vi,

att riksdagen måtte avslå förslaget i proposition nr 22/1968 att ur kyrkofonden lämna bidrag med 34 000 kr. årligen till avlönings- och resekostnader för en präst med huvudsaklig tjänstgöring bland svenskar i Schweiz.

Stockholm den 22 februari 1968

Gusti Gustafsson (s) Gunbjörg Thunvall (s) Viola Sandell (s)

Einar Henningsson (s) Birger Nilsson (s)
